

Finansdepartementet
Finansmarkedsavdelingen
Postboks 8008 Dep.
0030 Oslo

Deres ref.:
17/1884-28

Vår ref.:
ØK

Dato:
19. februar 2018

Innledning

Det vises til Finansdepartementet høringsbrev av 21. november 2017, samt Høringsnotat – Egen pensjonskonto mv.

YS støtter hovedtrekkene i departementets forslag. YS mener at samling av pensjonskapital på egen pensjonskonto vil medføre mer kostnadseffektiv pensjonsforvaltning, som igjen vil gi den enkelte mer pensjon for pengene. YS mener videre at en automatisk samling av pensjonen på én pensjonskonto vil gjøre det vesentlig enklere for hver enkelt å forholde seg til egen pensjonsopptjening.

Det Departementet foreslår er endringer i innskuddspensjonsloven som innebærer at arbeidstaker vil få samlet sin pensjonskapital på én pensjonskonto (egen pensjonskonto), med mindre arbeidstaker selv aktivt velger å motsette seg dette. Pensjonskapitalen vil omfatte "aktiv opptjening" i pensjonsordningen, tidligere opptjente midler fra pensjonskapitalbevis og egen sparing ("IPS 2008" og "IPA"-avtaler).

Videre vil det bli anledning for en arbeidstaker å velge en annen forvalter/pensjonsleverandør for sin pensjonskonto (selvvalgt leverandør) enn den pensjonsleverandør som arbeidsgiver har inngått avtale med. Som den største Hovedorganisasjonen for ansatte i finansnæringen, er YS opptatt av at det skal være god konkurranse og like konkurransevilkår. Det vil legge til rette for en bærekraftig næringsutvikling og føre til at den enkelte får mer pensjon for pengene.

Høringen reiser flere viktige problemstillinger og veivalg for løsninger. Den overordnede målsettingen for valg av løsninger må være kostnadseffektivitet i pensjonskapitalforvaltningen og perspektivet må være langsiktig. Samtidig bør løsningene være forbrukervennlige og enklest mulig for folk flest.

YS syn på hovedspørsmål om pensjonskonto

YS mener at løsningen for egen pensjonskonto også må ha såkalt flytterett for aktiv del, jf. høringsnotatet pkt. 3.4.3. En person som har tatt et valg om leverandør for pensjonskonto, må etter YS' syn også ha denne leverandøren som standardvalg.

Besøksadresse:

Lakkegata 23

Postadresse:

Postboks 9232

Grønland

0134 Oslo

Org. nr.:

971 454 431

Telefon:

21 01 36 00

YS mener at full flytterett — som omfatter både tidligere opptjente kapital og den aktive opptjeningen — vil åpne markedet for nye konkurrenter og bedre konkurranse i markedet for pensjonsforvaltning. Videre åpner full flytterett for at fagforeningene kan tilby innkjøpsfelleskap for forvaltning av pensjon, som kan styrke fagforeningsmedlemmenes tilknytting. Dermed kan full flytterett etter YS syn være et egnet tiltak for å støtte opp om den norske modellen.

YS ber om at innføring av egen pensjonskonto gjennomføres i ett trinn og ikke, som alternativt foreslått, i to trinn.

YS støtter forslaget om fjerning av 12-månedersregelen, slik at det gis opptjening fra første dag.

Hvilke midler bør samles på egen pensjonskonto

I høringsnotatet er det foreslått å videreføre dagens definisjon av pensjonskonto fra gjeldende rett. Egen pensjonskonto vil da være "den pensjonskonto arbeidstaker har i en pensjonsordning som forvaltes med individuelt investeringsvalg for den enkelte arbeidstaker", jf. innskuddspensjonsloven § 3-3.

Departementet gir i høringsnotatet pkt. 3.3.2 et forslag til hvilke midler som kan inngå. Dette er:

- Pensjonskapitalbevis fra tidligere opptjening i innskuddspensjonsordning
- Pensjonskapitalbevis fra en IPS 2008-ordning
- Pensjonsspareavtaler som er IPA-avtaler
- Arbeidstakerinnskudd i "aktiv" pensjonsordning, jf. innskuddspensjonsloven § 5-6.

For en arbeidstaker som er ansatt hos en arbeidsgiver med innskuddspensjonsordning, legger YS til grunn at de ovennevnte midlene skal samles (automatisk) på arbeidstakers pensjonskonto, sammen med innskudd fra arbeidsgiver (aktiv opptjening). YS mener det i beskrivelsen kan presiseres at pensjonskontoen også omfatter innskudd fra arbeidsgiver i tjenstepensjonsordningen (aktiv opptjening), både i de tilfellene der arbeidstaker har valgt egen pensjonsleverandør, og der pensjonskontoen er plassert hos arbeidsgivers pensjonsleverandør.

YS vil påpeke at samling av midler også bør kunne omfatte pensjonsspareavtaler som er IPA-avtaler for personer som ikke har en "egen pensjonskonto" i en pensjonsordning, jf. definisjonen i innskuddspensjonsloven § 3-3.

Det er prinsipielt ønskelig at flest mulig midler kan samles på egen pensjonskonto. For YS er det ønskelig at også produkter med dødelighetsarv inngår. YS ber om at departementet utreder en utvidelse av løsningen for egen pensjonskonto med pensjonsbevis fra "hybridordning", samt fripoliser med investeringsvalg. Det er ønskelig at en slik utredning

ikke forsinker innføringen av egen pensjonskonto, og derfor skjer i neste omgang, etter at egen pensjonskonto er innført.

YS mener for øvrig at det i større grad bør legges til rette for egen sparing på egen pensjonskonto.

Det er i dag adgang til fortsatt pensjonssparing når en slutter hos arbeidsgiver, etter innskuddspensjonsloven § 6-5. Slikt innskudd gir ikke skattefradrag på innskudd, men skattes likevel ved uttak. Slik sparing gir dermed en dobbeltbeskatning, og kan betegnes som en sparefelle/skattefelle. For å unngå dobbeltbeskatning bør fortsatt pensjonssparing derfor gis fradrag, i likhet med de tilskudd som er nevnt i skatteloven § 6-47.

YS mener at det i alle tilfeller bør åpnes for adgang for et totalt innskudd (inkludert egen sparing) opp til de fastsatte innskuddsgrensene.

Selvvalgt leverandør (og automatisk samling av midler)

YS mener at både hensynet til kostnadseffektiv forvaltning av pensjon, og hensynet til oversikt for den enkelte, tilsier flytterett for den aktive opptjeningen.

Dersom arbeidstaker flytter egen pensjonskonto til selvvalgt leverandør bør standardvalget være at kontoen forbli der ved jobbskifte og ikke flyttes til ny arbeidsgivers leverandør ved jobbskifte, med mindre arbeidstaker aktivt velger det.

Arbeidstaker råder i dag selv over pensjonskapitalbevis fra avsluttede pensjonskontoer og dekker administrasjonsgebyr og forvaltningskostnader. I praksis blir ofte midlene stående hos pensjonsleverandøren som forvaltet pensjonskontoen, til den prisen pensjonsleverandøren har satt på pensjonsforvaltning. Som regel er dette til en høyere pris, enn den arbeidsgiver måtte betale. En hovedregel om samling av pensjonskapitalbevis på pensjonskontoen vil som utgangspunkt være positivt. Arbeidstakeren vil da dra nytte av den (som regel) lavere prisen på pensjonsforvaltning som gjelder for arbeidsgiver, og den ubevisste arbeidstakeren vil kunne spare et årlig gebyr for hvert arbeidsforhold han eller hun har bak seg, gjennom en automatisk samling av pensjonskapitalbevisene.

Imidlertid er det langt fra alle arbeidsgivere som har rimelige avtaler med pensjonsleverandørene. Prisene på pensjonsforvaltning vil variere, avhengig av arbeidsgivers kunnskap og forhandlingsposisjon, m.m. En automatisk samling av pensjonsmidler hos arbeidsgiver vil ikke være noe fordel for de arbeidstakerne som har samlet sine pensjonskapitalbevis på bedre vilkår hos en selvvalgt leverandør. For disse arbeidstakerne vil det være en ulempe dersom det krevde en aktiv handling for å forhindre at pensjonsmidlene ble flyttet. I denne sammenhengen vil verdien av å kunne velge egen leverandør derfor bli begrenset dersom den aktive opptjeningen ikke kan samles automatisk på en pensjonskonto hos selvvalgt leverandør.

Det kan også være andre årsaker til at begrenset flytterett er en ulempe. Det kan for eksempel være et ønske om andre alternativer for investeringen enn de arbeidsgiver tilbyr. Eller det kan være ønske om å samle forsikringer, bank og pensjonskonto hos én leverandør, slik at tilgangen og oversikten blir enklere.

Riktignok vil det være en kostnadsfaktor knyttet til å finne gode tekniske løsninger for å flytte aktiv opptjening til selvvalgt leverandør. Dette er en kostnad som i utgangspunktet faller på pensjonsleverandørene, men som til en viss grad kan skyves over på kundene (bedrifter og individer). I hvilken grad pensjonsleverandørene kan gi økte kostnader videre til kundene, eller må akseptere lavere overskudd, vil imidlertid avhenge av konkurransen i markedet. Full flytterett kan bidra til økt konkurranse ved at markedet åpnes for nye aktører (herunder innkjøpsfellesskap, banker og innskuddspensjonsforetak) som ville kunne konkurrere om forvaltning av pensjonsmidler.

Samtidig innebærer full flytterett at den som velger egen leverandør fortsatt bare har én konto. Dette vil være forenklende for arbeidstaker, men også innebære en besparelse. Arbeidstaker vil da bare ha gebyrer knyttet til én konto, og ikke to kontoer. Videre vil en samling av mest mulig pensjon på kontoen også kunne medføre lavere forvaltningskostnader. Dette gjelder ikke minst for arbeidstaker som velger å flytte sin pensjonskonto til en pensjonsleverandør som inngår i et innkjøpsfellesskap.

Forvaltningskostnadene er slik utformet at større kapital også gir lavere prosentvis pris på forvaltning. Prisene på forvaltningshonorar i et innkjøpsfellesskap vil være avhengig av størrelsen på kapitalen til de som inngår i fellesskapet. Når flytteretten omfatter både tidligere- og aktiv opptjening, vil et innkjøpsfellesskap ha betydelig bedre forutsetninger for å kunne framforhandle konkurransedyktige priser.

YS mener at dersom flytterett begrenses til å omfatte kun tidligere opptjent pensjonskapital så vil det i praksis bety at svært få vil velge å flytte. Dette fordi flyttingen da igjen ville fragmentere pensjonsbeholdningen og medføre gebyrer knyttet til to kontoer, ikke én konto. Mulighetene for å oppnå lavere forvaltningskostnader på tidligere opptjening utenfor pensjonsordningen, vil også være mer begrenset uten større innkjøpsfellesskap.

Et vesentlig forhold er at flytterett for aktiv opptjening legger til rette for samling av pensjonsmidler gjennom store innkjøpsfellesskap i regi av fagforeningene. Det kan styrke fagforeningsmedlemmenes tilknytting og dermed være et viktig bidrag til å støtte opp om den norske modellen.

Innkjøpsfellesskap og konkurranse i pensjonsforvaltningen

Det markedsledende innkjøpsfellesskapet for pensjonsforvaltning er i dag NHO Pensjon. Denne avtalen innebærer at NHO-bedrifter kan få betydelig prisavslag dersom de velger Storebrand som pensjonsleverandør. Avtalen omfatter også relativt gunstig forvaltning av pensjonskapitalbevis for (tidligere) arbeidstakere.

Også andre organisasjoner har forhandlet frem avtaler om forvaltning av pensjon, for eksempel har YS i dag en avtale med Gjensidige om forvaltning av pensjonskapitalbevis. Avtalen med Gjensidige innebærer at medlemmer i alle YS-forbund (også yrkespassive) kan flytte sine pensjonskapitalbevis til selskapet, til en lavere pris på forvaltningshonorar enn det Gjensidige tilbyr kunder utenfor slikt innkjøpsfelleskap.

Når pensjonsmidlene kan samles automatisk hos en selvvalgt leverandør (f.eks. Gjensidige for YS-medlemmer), åpner dette for en bedre samarbeidsavtale. Jo større pensjonskapital avtalen kan tilføre Gjensidige eller annen leverandør, desto bedre priser vil leverandøren kunne tilby YS' medlemmer i en avtale om innkjøpsfelleskap.

Tilsvarende kan det være potensiale for at slike innkjøpsfelleskap gjennom fagforeningene kan konkurrere prismessig med forvaltning av pensjonskontoer i eksisterende pensjonsordninger. Selv om fagforeningene er et naturlig utgangspunkt for et innkjøpsfelleskap, kan det også tenkes andre typer innkjøpsfelleskap.

YS tror at dette vil gi lavere priser på forvaltning av egne innskuddspensjon. Disse kollektive prisene vil omfatte alle i innkjøpsfelleskapet som har selvvalgt leverandør for pensjonskonto i en innskuddsordning, og alle som har tidligere opptjente pensjonskapitalbevis, men som ikke er i en innskuddspensjonsordning. I neste omgang er det grunn til å tro at innkjøpsfelleskapenes priser vil kunne legge press på prisene i markedet for øvrig, og bidra til økt bevissthet hos kundene.

YS mener det er svært viktig at lovforslaget legger til rette for innkjøpsfelleskap. I hovedsak handler dette om at innskuddspensjonsloven må ha bestemmelse om full flytterett automatisk samling av midler hos personer med selvvalgt leverandør for egen pensjonskonto.

Det er tvilsomt om YS og andre fagforeninger, i en løsning uten flytterett for aktiv opptjening (og automatisk samling av pensjonskapitalbevis i arbeidsgivernes ordninger), vil kunne ha særlig forhandlingsmakt overfor sine samarbeidspartnere til å fremforhandle konkurransedyktige priser på forvaltning av pensjonskapitalbevis, ettersom kapitalen i slike innkjøpsfelleskap da vil være begrenset.

Dersom lovforslaget om automatisk samling hos selvvalgt leverandør for egen pensjonskonto opprettholdes, mener YS at det er grunnlag for innkjøpsfelleskap, som ikke bare vil senke kostnader for de som har pensjonskapitalbevis uten å være i en aktiv innskuddsordning, men også kunne utfordre prisene i markedet for aktive ordninger.

En løsning uten flytterett for aktiv opptjening, og uten automatisk samling hos selvvalgt leverandør, vil i praksis bare være en løsning for automatisk samling av tidligere opptjente pensjonsmidler på egen pensjonskonto i arbeidsgivers pensjonsordning.

Selv om automatisk samling av pensjonskapitalbevis som utgangspunkt er et gode, er YS noe bekymret for markedssituasjonen og konkurransen for pensjonsforvaltning i et regime uten flytterett for egen pensjonskonto. Trolig vil det bidra til å bevare dagens markedsstruktur, og i alle fall kunne være til fordel for de pensjonsleverandørene som i dag er store i bedriftsmarkedet.

Markedet for forvaltning av pensjonskapitalbevis

Lovforslaget om automatisk samling av pensjonskapital på egen pensjonskonto i arbeidsgivers pensjonsordning, vil medføre at det blir vesentlig færre pensjonskapitalbevis. Men fortsatt vil det være mange som vil ha pensjonskapitalbevis, fordi de ikke er i et arbeidsforhold der arbeidsgiver har innskuddspensjonsordning. Dette gjelder personer med tidligere opptjening fra en innskuddspensjonsordning, og kan være pensjonister, arbeidsledige, arbeidstakere med offentlig tjenestepensjon, ytelsespensjon, hybridpensjon, studenter, hjemmевærende, mv. For YS er det viktig at disse kan dra nytte av løsninger for egen pensjonskonto.

YS mener at markedet for enkeltindivers pensjonsforvaltning vil kunne bedres vesentlig gjennom lovforslaget. Dette henger sammen med at lovforslaget om automatisk samling av midler på egen pensjonskonto hos selvvalgt leverandør åpner for større innkjøpsfelleskap og skjerper konkurransen i dette markedet. Motsatt kan en løsning som bare omfatter samling av pensjonskapitalbevis for arbeidstakere med pensjonskonto (uten flytterett) svekke konkurransen i det resterende markedet for pensjonskapitalbevis.

Tekniske løsninger for å ivareta selvvalgt leverandør av pensjonskonto

YS er klar over at flytterett for egen pensjonskonto (aktiv opptjening) medfører kompleksitet. Så lenge det er arbeidsgivers pensjonsleverandør som fakturerer arbeidsgiver, vil leverandøren måtte utveksle betydelig informasjon med andre pensjonsleverandører, beregne kostnad for flyttet saldo, og foreta etteroppgjør, mv. Samtidig er forvaltning av pensjonskonto et relativt enkelt spare- og kapitalforvaltningsprodukt.

Som forenklende tiltak kan det for eksempel tenkes at pensjonsleverandørene benytter en felles sentral for informasjon og eventuelt også transaksjoner. Man kunne alternativt også tenke seg at den enkelte pensjonsleverandør kunne fakturere arbeidsgiver direkte. I de fleste tilfeller vil dette neppe medføre særlig ekstra belastning for arbeidsgiver.

Det er likevel pensjonsleverandørene som er nærmest å finne hensiktsmessige tekniske løsninger. Finans Norge har påpekt at en løsning med valgfri leverandør for den aktive opptjeningen vil kunne være praktisk gjennomførbar på sikt. Som Finans Norge har påpekt, legger YS til grunn at dette er mulig å ivareta.

Automatisk samling av midler – "negativ aksept"

Det bør etter departementets vurdering ikke overlates til arbeidstaker selv å ta initiativet til å kreve at pensjonskapitalen samles på én konto. Ettersom

samling av midlene på én konto i de aller fleste tilfeller vil være det mest lønnsomme valget for arbeidstaker, foreslår departementet at hovedregelen skal være at midlene samles automatisk, uten at arbeidstaker behøver å ta aktivt stilling til dette. Det foreslås at arbeidsgivers pensjonsleverandør skal gi informasjon til arbeidstaker om at pensjonsmidlene fra tidligere opptjening vil bli overført til arbeidstakers pensjonskonto med mindre arbeidstaker gir beskjed om at han eller hun ikke ønsker dette (negativt samtykke).

YS er i hovedsak enig i departementets vurderinger. YS mener at en automatisk samling av pensjonsmidler er både hensiktsmessig og ønskelig for det store flertallet av personer.

Samtidig er en "negativ aksept" et kraftig virkemiddel. YS mener dette virkemiddelet som utgangspunkt er nødvendig og forsvarlig, gitt at det medfølger en angrefrist og tilstrekkelig informasjonsplikt.

YS mener likevel at det bør tilstrebes at den enkelte i størst mulig grad forelegges et valg. Det bør som utgangspunkt pålegges den enkelte å velge plassering av pensjonskontoen, enten hos arbeidsgivers leverandør, eller hos selvvalgt leverandør. Bare dersom den enkelte ikke tar et valg innen en nærmere angitt frist, bør det være en "negativ aksept". Denne aksepten må da omfatte enten arbeidsgivers pensjonsleverandør, eller den selvvalgte leverandøren som den enkelte eventuelt har valgt tidligere. Det siste er ikke ivarettatt i lovforslaget, men kan ivarettas gjennom et tillegg til § 3a-1 (3).

YS mener også at en "negativ aksept" vil være vesentlig mer problematisk for arbeidstakere som har tatt aktive valg om plassering av pensjonskonto og pensjonskapitalbevis.

Under forutsetning om at løsningen om flytterett for selvvalgt leverandør for egen pensjonskonto (inkludert aktiv opptjening) opprettholdes, herunder at dette som standardvalg ivarettas, støtter YS forslaget om såkalt negativ aksept. For øvrig vises til forslag om informasjonsplikt overfor den enkelte.

Informasjonsplikt for pensjonsleverandør og arbeidsgiver

YS vil påpeke at informasjonsplikten må omfatte automatisk samling av egen pensjonskonto hos selvvalgt leverandør. Dette kan for eksempel gjøres gjennom å supplere § 3a-1 (3) første punktum:
[med mindre medlemmet ikke samtykker i dette] *"eller har egen pensjonskonto hos selvvalgt institusjon".*

Informasjonen om mulighet for valg av egen pensjonsleverandør kan være i strid med denne institusjonens interesser, ettersom pensjonsleverandøren naturlig nok vil ha interesse av å få vedkommende arbeidstaker som kunde. YS mener at det derfor også bør være en informasjonsplikt for arbeidsgiver i dette tilfellet. Informasjonsplikten bør omfatte plikt til å informere den ansatte om hvilken pensjonsleverandør som er valgt, hvilket forvaltningshonorar som gjelder, samt retten til å velge egen pensjonsleverandør.

Informasjonsplikt om løsninger for automatisk samling av pensjonsmidler bør etter YS' syn også omfatte personer som i dag ikke har samlet sine pensjonskapitalbevis. YS mener dette kan ivaretas gjennom en informasjonsplikt for institusjon som forvalter pensjonskapitalbevis. YS foreslår at institusjonen som forvalter pensjonskapitalbevis skal informere medlemmet om muligheten for samling av pensjonskapitalbevis. En slik plikt kan inntas som eget ledd i lovforslagets § 3a-1. For øvrig støtter YS departementets forslag.

Registrering av selvvalgt leverandør

YS antar at registreringen av hva som er den selvvalgte institusjonen for egen pensjonskonto vil kunne ivaretas av denne institusjonen selv, gjennom å vise til melding eller lignende fra medlemmet som har foretatt valget. Registrering kan også løses gjennom Norsk pensjon.

12-månedersregelen

YS mener unntaket for pensjonsopptjening i korte arbeidsforhold ikke lenger kan forsvares i en ordning med egen pensjonskonto. Regelen har vært en logisk konsekvens av at små pensjonskapitalbevis har hatt negativ avkastning som følge av gebyrer, og følgelig blitt "spist opp" av kostnader. Dette vil ikke lenger være situasjonen for arbeidstakere som vil få disse midlene tilført egen pensjonskonto.

For enkelte arbeidstakere med egen pensjonskonto vil dette fortsatt være en problemstilling. Dette gjelder de som har sitt første arbeidsforhold (i Norge), og som ikke har noen pensjonskonto fra før. Herunder vil det være snakk om personer fra andre land med korte og enkeltstående arbeidsforhold i Norge.

YS mener at pensjonsinnskuddet som et grunnleggende prinsipp skal tilhøre arbeidstaker. Videre vil YS påpeke at det i dag er pensjonsleverandører som ikke tar stykkgebyrer i pensjonsforvaltningen. YS kan derfor ikke se at det er tungtveiende argumenter for at noen arbeidstakere skal fratas opptjente pensjonsmidler, slik det er i dag. Følgelig gir YS sin tilslutning til departementets forslag om å oppheve 12-månedersregelen.

Innføring

YS ber om at innføring av egen pensjonskonto gjennomføres i ett trinn, og med tilstrekkelig tid til at pensjonsleverandørene kan utforme tekniske løsninger for flytterett for aktiv opptjening. YS mener hensynet til forbrukerne tilsier at endringene bør gjennomføres i én operasjon og samtidig.

Omlegging til egen pensjonskonto vil medføre en større flytting av pensjonsmidler, der det vil kunne bli en vesentlig større bevissthet rundt pensjonskonto og pensjonskapitalbevis enn i dag.

For YS er det viktig å kunne bruke tiden og anledningen til å etablere løsninger for et større innkjøpsfellesskap, fortrinnsvis i samarbeid med andre organisasjoner.

Forslag til endringer i lovutkastet

En person som har tatt et valg om leverandør for pensjonskonto, må etter YS' syn også ha denne leverandøren som standardvalg. Dette ser ut til å være ivaretatt i lovforslaget § 3a-2 (1) siste punktum. Det kunne imidlertid vært presisert at overføring av pensjonskonto til en eventuell selvvalgt pensjonsleverandør, går foran overføring av kontoen til arbeidsgivers pensjonsleverandør. Dette kan presiseres gjennom en endring av § 3a-1 (1):

§ 3a-1. Egen pensjonskonto hos arbeidsgiver

(1) Dersom medlemmet har egen pensjonskonto i henhold til § 3-3, skal pensjonskapital knyttet til pensjonskapitalbevis fra annen innskuddspensjonsordning overføres til kontoen, med mindre medlemmet ikke samtykker i dette, eller har selvvalgt institusjon. Det samme gjelder pensjonskapital knyttet til pensjonskapitalbevis fra individuell pensjonsspareavtale etter lov om individuell pensjonsordning.

Informasjon om den automatiske samlingen av pensjonsmidler må etter YS' syn omfatte tilfellet at arbeidstakeren har selvvalgt leverandør. Dette er ikke ivaretatt i lovforslaget. Det foreslås derfor et tillegg til § 3a-1 (3):

(3) Institusjonen skal informere medlemmene om at overføring til egen pensjonskonto etter første ledd, vil bli gjennomført med mindre medlemmet ikke samtykker til dette, eller har en selvvalgt institusjon. Institusjonen skal informere om hva slik overføring innebærer for medlemmet, herunder om kostnader som skal dekkes av medlemmet. Institusjonen skal gi råd om sammensetningen av investeringsporteføljen tilpasset blant annet gjenstående tid til uttak av alderspensjon og størrelsen av midlene. Når medlemmet har nådd en alder med få år igjen til uttak av pensjon, skal institusjonen gi råd om risikoreduserende tiltak. Institusjonen skal også informere om retten til å inngå avtale med selvvalgt institusjon om forvaltning av midlene, jf. § 3a-2.

YS foreslår at institusjonen som forvalter pensjonskapitalbevis skal informere medlemmet om muligheten for samling av pensjonskapitalbevis. En slik plikt kan inntas som eget ledd i lovforslagets § 3a-1. YS ber departementet om å foreslå en slik informasjonsplikt.

Med hilsen

Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund – YS

Jorunn Berland
YS-leder

Vegard Einan /s/
Leder YS Privat sektor